

ЗАКОН за българските лични документи (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Обн., ДВ, бр. 93 от 11.08.1998 г., в сила от 1.04.1999 г., изм. и доп., бр. 53 от 11.06.1999 г., в сила от 1.08.1999 г., бр. 67 от 27.07.1999 г., изм., бр. 70 от 6.08.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., бр. 113 от 28.12.1999 г., изм. и доп., бр. 108 от 29.12.2000 г., в сила от 29.12.2000 г., бр. 42 от 27.04.2001 г., в сила от 27.04.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., бр. 54 от 31.05.2002 г., в сила от 1.12.2002 г., бр. 29 от 31.03.2003 г., в сила от 31.03.2003 г., доп., бр. 63 от 15.07.2003 г., изм. и доп., бр. 96 от 29.10.2004 г., бр. 103 от 23.11.2004 г., в сила от 23.11.2004 г., бр. 111 от 21.12.2004 г., доп., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 1.09.2005 г., бр. 71 от 30.08.2005 г., в сила от 31.10.2005 г., изм., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., бр. 82 от 10.10.2006 г., изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г., бр. 29 от 6.04.2007 г., изм., бр. 46 от 12.06.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм. и доп., бр. 52 от 29.06.2007 г., доп., бр. 66 от 25.07.2008 г., в сила от 26.09.2008 г., изм. и доп., бр. 88 от 10.10.2008 г., бр. 110 от 30.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., изм. и доп., бр. 82 от 16.10.2009 г., доп., бр. 102 от 22.12.2009 г., изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., доп., бр. 26 от 6.04.2010 г., изм., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 21.12.2010 г., доп., бр. 9 от 28.01.2011 г., изм., бр. 23 от 22.03.2011 г., в сила от 22.03.2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд на РБ от 31.03.2011 г. - бр. 32 от 19.04.2011 г.; изм., бр. 55 от 19.07.2011 г.

Сборник закони - АПИС, кн. 9/98 г., стр. 9; кн. 7/99 г., стр. 66 кн. 8/99 г., стр. 105, кн. 9/99 г., стр. 129; кн. 5/2001 г., стр. 128; кн. 5/2002 г., стр. 138; кн. 6/2002 г., стр. 12; кн. 5/2003 г., стр. 11; кн. 8/2003 г., стр. 216; кн. 11/2004 г., стр. 169; кн. 12/2004 г., стр. 143; кн. 1/2005, стр. 27; кн. 11/2005, стр. 171

Библиотека закони - АПИС, т. 1, р. 6, № 686

Глава първа

БЪЛГАРСКИ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 1. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Този закон урежда условията и реда за издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., доп., бр. 111 от 2004 г., изм., бр. 88 от 2005 г.,

изм. и доп., бр. 52 от 2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи се издават от Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и Министерството на отбраната съобразно предоставената им компетентност по този закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Отказът за издаване на български лични документи, отнемането им и налагането на други ограничения, свързани с тяхното ползване и съхранение, се уреждат със закон.

(4) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2008 г., в сила от 26.09.2008 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Издаването на български лични документи може да се извършва и по служебен път в случаите, определени със закон.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Български лични документи по смисъла на този закон са:

1. документи за самоличност;
2. свидетелство за управление на моторно превозно средство;
3. документи за пребиваване.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи са собственост на държавата.

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., бр. 82 от 2009 г.) (1) Документите за самоличност удостоверяват самоличността, а при необходимост - и гражданството, чрез съдържащите се в тях данни.

(2) Самоличността на българските граждани може да се удостоверява със заместващи документи или с други документи по реда и в случаите, определени със закон.

(3) Свидетелството за управление на моторно превозно средство удостоверява правоспособността за управление на моторно превозно средство, а за български граждани - и самоличността на територията на Република България, чрез съдържащите се в него данни.

(4) Документите за пребиваване удостоверяват само правото на пребиваване на територията на Република България.

Чл. 4. (1) Всеки български гражданин има право на документ за самоличност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Чужденец, пребиваващ на територията на Република България, има право на документ за самоличност или документ за пребиваване, както и на свидетелство за управление на моторно превозно средство в случаите, определени със закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Гражданите на Европейския съюз (ЕС), гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), гражданите на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, имат право на документ за пребиваване и свидетелство за управление на моторно превозно средство, издавани в Република България по реда и в случаите, определени със закон.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Компетентните органи нямат право да отказват издаването, да отнемат или да задържат български личен документ извън реда и случаите, определени със закон.

Чл. 5. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) За издаване на български лични документи лицата по чл. 4 се явяват пред съответния орган по чл. 1, ал. 2 в случаите и по реда, определени в този закон.

Чл. 6. Гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., бр. 82 от 2009 г.) Гражданин, намерил личен документ, е длъжен да го предаде на органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи се съхраняват от:

1. лицата, на чието име са издадени;
2. родителите или настойниците на малолетни лица, за които те отговарят;
3. законните представители на поставените под пълно запрещение лица;
4. длъжностните лица, упълномощени със закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2008 г., бр. 82 от 2009 г.) При изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно в срок до три дни да декларира това в най-близкото структурно звено на Министерството на вътрешните работи или в дипломатическите или консулските представителства на Република България в чужбина, а в случаите по чл. 39а - в Министерството на отбраната или в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина.

(3) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) В случаите на изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето в срок до три дни може да подаде декларация относно тези обстоятелства по електронен път по ред, определен с акт на Министерския съвет.

(4) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 52 от 2007 г., предишна ал. 3, бр. 88 от 2008 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Когато декларацията по ал. 2 се отнася до документ за самоличност на чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците, съответната служба на Министерството на вътрешните работи уведомява незабавно Държавната агенция за бежанците или най-близкото ѝ териториално поделение.

Чл. 9. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., бр. 54 от 2002 г., доп., бр. 52 от 2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) (1) При промяна на имената, единния граждански номер (личния номер/личен номер на чужденец), пола, гражданството или при настъпили съществени и трайни изменения на образа лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на нови български лични документи в срок до 30 дни.

(2) В срока по ал. 1 при промяна на постоянния адрес лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на нова лична карта, разрешение за пребиваване по чл. 59, ал. 2, т. 2 и 4, карта на бежанец, карта на чужденец, получил убежище, и карта на чужденец с хуманитарен статут. При промяна на постоянния адрес от едно населено място в друго населено място в срок до 30 дни от издаване на новия документ лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на ново свидетелство за управление на моторно превозно средство.

(3) При издаване на нов български личен документ предишният от същия вид се връща на органа, който го е издал.

Чл. 10. (1) (Предишен текст на чл. 10, изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи се предават на органа, който ги е издал, при:

1. смърт на притежателя;
2. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) загубване на българско гражданство, с изключение на свидетелството за управление на моторно превозно средство;
3. установяване, че документът е нередовен;
4. отпадане на основанието за тяхното издаване или ползване;
5. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) изтичане на тяхната валидност.

(2) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Върнатите български лични документи подлежат на унищожаване. Условието и редът за унищожаването им се уреждат с инструкция на съответния орган по чл. 1, ал. 2.

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Никой няма право да дава или приема в залог, както и да използва или преотстъпва български личен документ на друго лице.

Чл. 12. (1) Българските граждани, притежаващи документи за самоличност, издадени от друга държава, са задължени в срок до 60 дни от придобиването им да

уведомят писмено компетентните български органи.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г.) Българските граждани, притежаващи и документи за самоличност, издадени от органите на друга държава, в отношенията си с българските държавни институции са задължени да удостоверяват самоличността си с български документи за самоличност.

Раздел II

Видове български лични документи

(Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 13. (1) На българските граждани се издават следните документи за самоличност:

1. лична карта;

2. (доп. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г., изм. и доп., бр. 111 от 2004 г.) паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност;

3. свидетелство за управление на моторно превозно средство.

(2) На българските граждани се издават и следните документи за самоличност, заместващи паспорта:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) временен паспорт;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) служебен открит лист за преминаване на границата;

3. временен паспорт за окончателно напускане на Република България.

(3) (Нова - ДВ, бр. 108 от 2000 г.) Удостоверяването на самоличността на българските граждани може да става с всеки от документите по ал. 1 и 2.

Чл. 14. (Доп. - ДВ, бр. 53 от 1999 г., изм. и доп., бр. 54 от 2002 г., доп., бр. 29 от 2003 г., изм., бр. 29 от 2007 г., бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.) (1) На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за самоличност:

1. карта на бежанец;

2. карта на чужденец, получил убежище;

3. карта на чужденец с хуманитарен статут;

4. временна карта на чужденец;

5. удостоверение за пътуване зад граница на бежанец;
6. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище;
7. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут;
8. удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство;
9. временно удостоверение за напускане на Република България;
10. удостоверение за завръщане в Република България на чужденец.

(2) На пребиваващите в Република България чужденци, които са получили разрешение за пребиваване по Закона за чужденците в Република България, се издават документи за пребиваване - разрешение за пребиваване, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1030/2002".

(3) На пребиваващите в Република България членове на семейства на граждани на ЕС, членове на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, членове на семейства на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС са упражнили правото си на свободно придвижване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, се издават документи за пребиваване - разрешение за пребиваване със забележка "карта, упражнил правото си на свободно придвижване".

(4) На гражданите на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които пребивават в Република България при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, се издава удостоверение за пребиваване на гражданин на ЕС.

(5) На служител в дипломатическо или консулско представителство или в международна организация, получил акредитация в Република България, се издава карта на акредитиран служител.

Чл. 15. (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., отм., бр. 29 от 2007 г.).

Раздел III

Данни в българските лични документи (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи съдържат следните задължителни лични данни:

1. имена;

2. дата на раждане;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) единен граждански номер (личен номер или личен номер за чужденец);

4. пол;

5. гражданство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., доп., бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.) В паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт, удостоверението за пътуване зад граница на бежанец, удостоверението за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище, удостоверението за пътуване зад граница на лице без гражданство и удостоверението за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут, военната карта за самоличност, разрешението за пребиваване по чл. 59, ал. 2, освен данните по чл. 16, ал. 1, се съдържат и биометрични данни на лицето.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Наименованията на данните в българските лични документи се изписват на български и английски език. При наличие на задължения по силата на международни актове наименованията на данните могат да бъдат изписани и на френски език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 67 от 1999 г., предишна ал. 3, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Личният номер за чужденец (ЛНЧ) идентифицира еднозначно дългосрочно пребиваващите чужденци в Република България. Начинът на неговото формиране се определя от Министерския съвет.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Личният номер идентифицира еднозначно гражданите на ЕС, гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, гражданите на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване. Начинът на неговото формиране се определя от Министерския съвет.

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване на български лични документи лицата подават заявление до компетентните органи.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., с изключение на изискванията за снемане на пръстови отпечатащи, които влизат в сила от 28.06.2009 г.) Заявлението се подписва лично от лицето в присъствието на упълномощено длъжностно лице, което сменя и биометрични данни в предвидените от закона случаи.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., с изключение на изискванията за снемане на пръстови отпечатащи, които влизат в сила от 28.06.2009 г.) За снемане на биометрични данни, предвидени в този закон, лицето се явява лично.

(4) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Не се снемат биометрични данни - пръстови отпечатащи, на деца до 12-годишна възраст и на лица с физическа невъзможност за снемане на пръстови отпечатащи. Не се снемат биометрични данни - пръстови отпечатащи, на деца до 6-годишна възраст и на лица с физическа невъзможност за снемане на пръстови отпечатащи при подаване на заявления за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Лицето може да не се яви лично за подаване на заявление за издаване на български лични документи, когато:

1. няма промяна на името, единния граждански номер (личния номер или личния номер на чужденец), пола, гражданството или не са настъпили съществени и трайни изменения на образа на лицето, и

2. (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) са му снети необходимите биометрични данни до 59 месеца от датата на подаване на заявлението;

3. е предвидено в закон.

(6) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Български личен документ се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Заявлението за издаване на документи за самоличност на български граждани съдържа следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер;
6. наличие на друго гражданство;
7. цвят на очите;
8. ръст;

9. постоянен адрес;
10. семейно положение;
11. телефон за връзка.

(2) Заявлението за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3 съдържа следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер (личен номер или личен номер на чужденец);
6. гражданство;
7. променени имена;
8. наличие на друго гражданство;
9. постоянен адрес;
10. настоящ адрес (адрес);
11. образование;
12. семейно положение;
13. телефон за връзка;
14. номер на друг документ за самоличност или разрешение за пребиваване.

(3) Заявленията за издаване на документи за пребиваване по чл. 59, ал. 4 съдържат следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;

5. личен номер;
6. гражданство;
7. променени имена;
8. наличие на друго гражданство;
9. адрес;
10. номер на национален документ за самоличност;
11. образование;
12. семейно положение;
13. телефон за връзка.

(4) Заявленията за издаване за документи за самоличност на чужденци съдържат следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер (личен номер или личен номер на чужденец);
6. гражданство;
7. променени имена;
8. наличие на друго гражданство;
9. цвят на очите;
10. ръст;
11. особени белези;
12. постоянен адрес;
13. настоящ адрес (адрес);

14. образование;
15. месторабота;
16. семейно положение;
17. телефон за връзка;

18. номер (номерата) на друг документ за самоличност, ако на лицето е издаван такъв, и на предишния документ за самоличност.

(5) Заявленията за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство на чужденци съдържат следните лични данни:

1. имената;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер (личен номер или личен номер на чужденец);
6. гражданство;
7. постоянен адрес;
8. настоящ адрес (адрес);
9. телефон за връзка;

10. номер (номерата) на друг документ за самоличност или документ за пребиваване, ако на лицето е издаван такъв.

Чл. 18а. (Нов - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявление за издаване на български лични документи може да се подава по електронен път при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, когато:

1. (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) на лицето е издаден български личен документ по заявление, подадено лично до 59 месеца преди датата на подаване на заявление за нов документ;

2. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) лицето притежава валидно удостоверение за квалифициран електронен подпис;

3. на лицето са снети необходимите биометричните данни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) При подаване на заявлението по електронен път лицето го подписва с квалифициран електронен подпис.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Не се допуска подаване на заявление за издаване на български личен документ по електронен път при промяна на името, единния граждански номер (личния номер или личния номер на чужденец), пола, гражданството или при настъпили съществени и трайни изменения на образа на лицето.

(4) Допуска се подаване на заявление за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство по електронен път в случаите на промяна на името, ако на лицето вече е била издадена лична карта с промененото име.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Когато заявлението за издаване на български личен документ е подадено по електронен път, документът се получава лично.

Чл. 186. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Условието и редът за съхранението и унищожаването на заявленията, въз основа на които са издадени български лични документи, се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 19. (1) (Предишен текст на чл. 19 - ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Имената и месторождението на българските граждани в българските лични документи се изписват на български език и с английска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

(2) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Имената на българските граждани в българските лични документи се изписват в следния ред: фамилно име, собствено име, презиме.

(3) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2004 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) В българските лични документи имената на българските граждани се изписват без съкращения така, както са изписани в представените удостоверителни документи, освен в случаите, когато тяхната дължина превишава предвидената техническа възможност.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи са машинночитаеми.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Машинночитаемата зона на българските лични документи съдържа следните данни:

1. вид на документа;
2. органа, издал документа;
3. фамилия и други имена на притежателя на документа;

4. номер на документа;
5. гражданство на притежателя на документа;
6. дата на раждане на притежателя на документа;
7. пол на притежателя на документа;
8. дата на изтичане на валидността на документа;
9. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) единен граждански номер, личен номер или личен номер на чужденец;
10. контролни цифри на данните по горните точки.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Данните в машинночитаемата зона трябва да съответстват на данните във визуалната зона на българския личен документ.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Алинеи 1, 2 и 3 не се прилагат за свидетелството за управление на моторно превозно средство, което съответства на приетия от Европейския съюз унифициран образец на свидетелство за управление на моторно превозно средство и за документите по чл. 14, ал. 5.

(5) Останалите изисквания към форматите и данните в машинночитаемата зона се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 20а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.) В паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт, удостоверението за пътуване зад граница на бежанец, удостоверението за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище, удостоверението за пътуване зад граница на лице без гражданство и удостоверението за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут, военната карта за самоличност и документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3 се съдържа електронен носител на информация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., бр. 26 от 2010 г., в сила от 29.03.2010 г.) Електронният носител на информация съдържа данните по чл. 20, ал. 2, снимка на лицето и пръстовите му отпечатащи, снети при подаване на заявлението, както и място на раждане, изписано на латиница, и имената на лицето, изписани на кирилица.

(3) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В документите за пребиваване по чл. 59, ал. 3 се съдържа електронен носител на информация, в който са записани снимка на лицето и данните по чл. 20, ал. 2.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Изискванията към форматите и други данни, които се съдържат в електронния носител на информация се определят с акт на Министерския съвет съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ICAO) DOC 9303.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В случаите, когато електронният носител на информация е недостъпен за четене поради увреждане, по искане на лицето се издава нов документ по ал. 1 със срока на валидност на повредения документ.

Чл. 21. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.) (1) Имената на чужденците в българските лични документи се изписват по ред и брой, както са изписани в документите за задгранично пътуване, с които са влезли в Република България. Когато чужденците, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, не притежават такива документи, имената им се изписват по реда, по който те ги посочат в подписана от тях декларация пред компетентния орган. В българските лични документи имената на лицата се изписват без съкращения, така както са изписани в представените удостоверителни документи, освен в случаите, когато тяхната дължина превишава предвидената техническа възможност.

(2) Имената на лицата по ал. 1 в българските лични документи се изписват и с българска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

Чл. 22. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаването на български лични документи лицата са длъжни да представят снимки, отговарящи на следните изисквания:

1. размер на снимката - 45 мм на 35 мм;

2. изобразеното на тях лице да е заснето фронтално;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) височината на изобразеното лице от брадата до върха на главата да е между 31,5 мм и 36 мм.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Когато в пунктовете за приемане на заявления има техническа възможност, цифровото заснемане на лицето се извършва там.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Останалите изисквания към снимките по ал. 1 се определят с акт на Министерския съвет.

Глава втора

ЛИЧНА КАРТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ

Раздел I

Общи положения

Чл. 23. (1) (Предишен текст на чл. 23 - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Личната карта на българските граждани е основен идентификационен документ за самоличност, валиден на територията на Република България или на територията на друга държава съгласно международни договори.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Всеки български гражданин има право да напуска страната и с лична карта и да се завръща с нея през вътрешните граници на Република България с държавите - членки на Европейския съюз, както и в случаите, предвидени в международни договори.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Правото по ал. 2 не подлежи на ограничения, освен ако това е предвидено в закон и има за цел защита на националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или на правата и свободите на други граждани.

Чл. 24. Всеки български гражданин може да притежава само една лична карта.

Чл. 25. Контролът по спазването на режима за ползване на личните карти се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи със съдействието на местната администрация.

Раздел II

Данни, съдържащи се в личната карта

Чл. 26. (1) Личната карта освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и данни за:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;
4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;
7. номер на личната карта;
8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа на Министерството на вътрешните работи, издал личната карта;
11. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на лична карта освен данните по чл. 18, ал. 1 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане);
2. съпруг/съпруга (имена, единен граждански номер, личен номер/личен номер на чужденец);
3. законен представител (имена, единен граждански номер, личен номер/личен номер на чужденец, номер на лична карта, дата на издаване, орган, който я е издал);
4. указ на президента на Република България за промяна на гражданството.

Чл. 27. (1) Всеки български гражданин е длъжен да посочи избрания от него постоянен адрес.

(2) На постоянния адрес гражданинът получава официални съобщения от органите на държавната администрация и от органите на съдебната власт.

(3) Постоянният адрес на гражданите служи за:

1. записване на всички промени, свързани с гражданското състояние на лицата в регистрите на населението;
2. (изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., бр. 105 от 2005 г.) адрес за кореспонденция и съдебен адрес;
3. получаване на социални осигуровки и помощи;
4. оказване на безплатна медицинска помощ;
5. упражняване на изборно право;
6. издаване на документи за самоличност и други документи, свързани с гражданското състояние на лицата;
7. друго основание, посочено в закон.

(4) Постоянният адрес може да съвпада с настоящия адрес.

Чл. 28. Българските граждани, живеещи предимно в чужбина, са длъжни да посочат в заявлението за издаване на лична карта и адрес на територията на държавата, където пребивават.

Раздел III

Издаване, подмяна и ползване на личните карти на гражданите на Република България

Чл. 29. (1) Всеки български гражданин, който живее на територията на страната, е длъжен в срок до 30 дни след навършване на 14-годишна възраст да поиска издаването на лична карта.

(2) Лицата, възстановили или придобили българско гражданство, са длъжни да поискат издаването на лична карта в срока по ал. 1 след получаване на удостоверение за това.

(3) Българските граждани, навършили 14-годишна възраст и пребиваващи в чужбина, след завръщането си в страната са длъжни в срока по ал. 1 да поискат издаването на лична карта.

Чл. 30. (1) Личните карти на българските граждани са срочни и безсрочни.

(2) Срочни лични карти се издават на лица от 14- до 18-годишна възраст със срок на валидност 4 години и на лица от 18- до 58-годишна възраст със срок на валидност 10 години. На лицата, навършили 58-годишна възраст, се издават безсрочни лични карти.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Личните карти се издават и подменят от органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния адрес на лицето след представяне на заявление и документи по гражданско състояние, издадени от местната администрация по ред, установен с акт на Министерския съвет.

(2) В случаите, когато личната карта е с изтекъл срок, повредена, унищожена, изгубена или открадната, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нова лична карта.

(3) По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане срока ѝ на валидност.

(4) Личните карти се издават в срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението.

(5) Когато заявлението за издаване на лична карта е подадено в консулски или дипломатически представителства в чужбина, срокът за издаване е до 90 дни.

Чл. 31а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Заявлението за издаване на лична карта се подава лично.

(2) Заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и в присъствието на родител, настойник или попечител, който полага подпис в заявлението.

(3) В случаите, при които детето е с неизвестни или починали родители или други законни представители или на което не е назначен попечител, както и в случаите, при които към момента на навършване на 14-годишна възраст родителите или законните представители не са се явили, за да положат подпис в заявлението:

1. заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни, настанени за отглеждане в специализирани институции, се подава лично и в присъствието на директора на специализираната институция, в която детето е настанено по съответния ред, който полага подпис в заявлението;

2. заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни, настанени със съдебно решение за отглеждане в приемно семейство, се подава лично и в присъствието на приемния родител, който полага подпис в заявлението;

3. заявлението за издаване на лична карта на непълнолетни, настанени със съдебно решение за отглеждане в семейство на роднини или близки, се подава лично и в присъствието на близък или роднина, при когото е настанен непълнолетният, който полага подпис в заявлението.

(4) Личната карта се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от заявителя пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

(5) Личната карта на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник или попечител, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от родител, настойник или попечител пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

(6) Личната карта на непълнолетни, издадена по заявление, подадено по реда на ал. 3, се получава от лицето, положило подпис в заявлението.

Чл. 32. (1) Обявяват се за невалидни личните карти на лица:

1. загубили българско гражданство;
2. заявили, че личната им карта е изгубена, открадната или унищожена;
3. чиято лична карта е с изтекъл срок на валидност;
4. които имат промяна в личните данни;
5. променили постоянния си адрес;
6. които са починали.

(2) Невалидността се обявява от органа, издал личната карта на лицето.

Глава трета

ПАСПОРТИ НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ И ЗАМЕСТВАЩИ ГИ ДОКУМЕНТИ

Раздел I Общи положения

Чл. 33. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Всеки български гражданин има право да напуска страната и да се завръща в нея с паспорт, заместващ го документ или военна карта за самоличност през определените за това места.

(2) Местата за преминаване на държавната граница се определят с акт на Министерския съвет.

(3) Правото по ал. 1 не подлежи на ограничения, освен ако те са предвидени със закон и са необходими за защитата на националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или на правата и свободите на други граждани.

Чл. 34. (1) Паспортът е документ за преминаване на държавната граница на Република България и за пребиваване извън страната.

(2) Паспортът е основен идентификационен документ за самоличност на българските граждани и на територията на Република България.

(3) Българските граждани, притежаващи заместващи паспорта документи, могат да удостоверят самоличността си с тях в рамките на срока, за който са издадени.

Чл. 35. (1) (Предишен текст на чл. 35 - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм., бр. 29 от 2003 г.) Всеки гражданин на Република България има право само на един паспорт по чл. 38, т. 3 .

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., отм., бр. 29 от 2003 г.).

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., отм., бр. 29 от 2003 г.).

Чл. 36. (1) Паспортите на българските граждани се издават със срок на валидност 5 години.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Паспортите, издавани от Министерството на външните работи и от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, са със срок на валидност до 5 години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В случаите, когато е невъзможно снемането на биометрични данни - пръстови отпечатащи, от лицето поради временна физическа невъзможност, може да се издава паспорт със срок на валидност до 12 месеца.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В случаите, когато паспортът е повреден,

унищожен, изгубен, откраднат или страниците му са изчерпани, се издава нов паспорт.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., предишна ал. 4, бр. 82 от 2009 г.) По искане на лицето нов паспорт може да се издаде и преди изтичане на срока на валидност по ал. 1 или 2.

Чл. 37. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.).

Раздел II

Видове паспорти и заместващи ги документи

Чл. 38. (1) (Предишен текст на чл. 38 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) За преминаване на държавната граница и пребиваване в чужбина се издават следните видове паспорти:

1. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2004 г.) дипломатически паспорт - издава се от министъра на външните работи или от оправомощени от него длъжностни лица след извършване на проверка за наличието на законово основание за неговото издаване, на следните лица:

а) президента и вицепрезидента на Република България;

б) председателя на Народното събрание, неговите заместници и народните представители;

в) министър-председателя, заместник министър-председателите, министрите и заместник-министрите, областните управители;

г) служители с дипломатически ранг в Министерството на външните работи и в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина;

д) членовете на Конституционния съд;

е) международни служители, притежавали или притежаващи дипломатически ранг, които са постъпили на работа чрез Министерството на външните работи на Република България в Организацията на обединените нации, в организации от системата на Организацията на обединените нации или в други международни правителствени организации, както и международни служители, притежавали или притежаващи дипломатически ранг, които са на работа в посочените организации на пост с категория Р-5 или по-висока по системата на Организацията на обединените нации или приравнени на тях;

ж) лица, заемащи изборни постове в международни организации с универсален или регионален характер;

з) председателя на Върховния касационен съд и неговите заместници, председателя на Върховния административен съд и неговите заместници, главния прокурор и неговите заместници, директора на Националната следствена служба и неговите заместници;

и) управителя и подуправителите на Българската народна банка, председателя на Сметната палата;

к) главния секретар на Народното събрание, главния секретар на президента на републиката, главния секретар на Министерския съвет; началниците на кабинетите на председателя на Народното събрание, президента, вицепрезидента и министър-председателя; секретарите на президента на републиката; директора на дирекция "Международни връзки и протокол" на Народното събрание, директора на дирекция "Протокол" в администрацията на президента на републиката и директора на дирекция "Протокол" на Министерския съвет;

л) (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) началника на отбраната;

м) ръководителите на Националната разузнавателна служба и на Националната служба за охрана, началника на служба "Военна информация";

н) служители в Националната служба за охрана и дипломатически куриери в Министерството на външните работи, когато изпълняват служебните си функции в чужбина;

о) президента и вицепрезидента на Република България, председателя на Народното събрание, министър-председателя, министъра на външните работи, членовете на Конституционния съд, председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор и директора на Националната следствена служба след изтичане на пълномощията им;

п) посланици и пълномощни министри със стаж над 20 години в дипломатическата кариера, като ползването на паспорта след пенсионирането им в дипломатическата служба се осъществява при спазване разпоредбите на Виенската конвенция за дипломатическите отношения;

р) лица, чиито служебни задължения включват изпълнение на специални външнополитически задачи - по преценка на министъра на външните работи;

с) членовете на семействата на лицата по букви "а", "б", "г", "д", "е" и "з", с изключение на членовете на семействата на заместниците на председателя на Върховния касационен съд, на заместниците на председателя на Върховния административен съд, на заместниците на главния прокурор и на заместниците на директора на Националната следствена служба; членовете на семействата на министър-председателя, на заместник министър-председателите, на министъра на външните работи; членовете на семействата могат да ползват дипломатическите паспорти, когато пътуват заедно с посочените лица; това ограничение не се отнася за случаите, когато служителите по букви "г" и "е" са командировани дългосрочно в чужбина;

т) (изм. - ДВ, бр. 46 от 2007 г.) на децата на служители с дипломатически ранг на задгранична работа до 25-годишна възраст, несклучили брак, които продължават

образованието си (средно или висше) в чужбина;

2. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г., доп., бр. 103 от 2004 г.) служебен паспорт - издава се от Министерството на външните работи на служителите от централната и териториалната администрация, изпълняващи служебни функции в чужбина, и на административно-техническите служители на дипломатическите и консулските представителства на Република България съгласно списък на длъжностите, определени с акт на Министерския съвет по чл. 47а. Служебни паспорти се издават и на съдиите във Върховния касационен съд и Върховния административен съд, на прокурорите във Върховната касационна прокуратура и Върховната административна прокуратура и на следователите в Националната следствена служба. Служебни паспорти се издават и на лицата, на които се възлагат конкретни външнополитически задачи - по преценка на министъра на външните работи, както и на лица по преценка за служебна целесъобразност и предложение на прекия ръководител до ръководителя на съответната институция или организация, който отправя писмено искане до дирекция "Консулски отношения" в Министерството на външните работи;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) паспорт - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, които пътуват в чужбина;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) моряшки паспорт - издава се от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Лицата по ал. 1, т. 2 и 4 имат право само на един паспорт от съответния вид.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Освен паспортите по чл. 38 се издават и следните заместващи ги документи:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., доп., бр. 82 от 2009 г.) временен паспорт - издава се от дипломатическите и консулските представителства на Република България на български граждани, които пребивават в чужбина и не притежават валидни документи за пътуване или за самоличност - със срок на валидност до 12 месеца, съобразен с необходимото време за завръщане в Република България, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) служебен открит лист за преминаване на границата - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, със срок на валидност и с възможност за продължаване съгласно международни договори;

3. временен паспорт за окончателно напускане на Република България - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, загубили българско гражданство.

Чл. 39а. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г., изм., бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) За преминаване на държавната граница на Република България във връзка с изпълнение на военна служба на територията на страни - членки на НАТО и/или участници в "Партньорство за мир", на военнослужещите от

структурите на Министерството на отбраната се издава военна карта за самоличност при условията на член III от Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили. Военната карта за самоличност се издава от Министерството на отбраната.

Чл. 396. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Дипломатическите и консулските представителства на Република България издават временен документ за пътуване на граждани на държави - членки на Европейския съюз, със загубени или откраднати документи, когато държавата членка, чийто гражданин е лицето, няма представителство в държавата, в която то се намира.

Чл. 40. (1) Цветовете на кориците на отделните видове паспорти са следните:

1. дипломатически паспорт - тъмносин;

2. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г.) служебен паспорт - масленозелен;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г.) паспорт - виненочервен (бордо);

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г.) моряшки паспорт - морскосин.

(2) Нюансите на цветовете на кориците на отделните видове паспорти и цветовете на кориците на заместващите ги документи се определят с акт на Министерския съвет.

(3) Върху лицевата страна на кориците на паспортите и заместващите ги документи се отпечатват:

1. гербът на Република България и текстът "Република България" на български и на английски език;

2. наименованието на съответния вид документ за самоличност на български и на английски език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Върху лицевата страна на кориците на паспортите по ал. 1 се отпечатват и:

1. текстът "Европейски съюз" на български и на английски език;

2. знакът за електронен паспорт.

Раздел III

Данни, съдържащи се в паспортите и заместващите ги

ДОКУМЕНТИ

Чл. 41. (1) Паспортите и заместващите ги документи освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат:

1. снимка на притежателя, както и данни за:
2. място на раждане;
3. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.);
4. подпис на притежателя;
5. номер на паспорта;
6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал паспорта.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на паспорти и заместващи ги документи освен данните по чл. 18, ал. 1 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане);
2. съпруг/съпруга (имена, единен граждански номер, личен номер/личен номер на чужденец);
3. законен представител (имена, единен граждански номер, номер на лична карта, дата на издаване, орган на издаване);
4. указ на президента на Република България за промяна на гражданството.

(4) При издаването на паспорт на лица до 14-годишна възраст не се полага подпис.

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Военната карта за самоличност освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и:

1. снимка на притежателя;
2. звание;
3. вид въоръжени сили;

4. подпис на притежателя;
5. номер на картата;
6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал картата;
9. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) биометрични данни.

Чл. 42. Отделни видове паспорти и заместващи ги документи освен данните по чл. 41 могат да съдържат и:

1. данни, свързани с професионалния и социалния статус на притежателя;
2. други данни, определени с акт на Министерския съвет.

Раздел IV

Ред за издаване на паспорти и на заместващи ги документи

Чл. 43. Паспорт или заместващ го документ се издава по заявление до съответния орган, след като лицето удостовери своята самоличност.

Чл. 44. (1) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на паспорт се подава лично.

(2) (Предишен текст на чл. 44, доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на заместващ паспорта документ се подава лично, а по изключение - от упълномощено лице, след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Паспорт или заместващ го документ се получава лично, а по изключение, когато заявлението е било подадено лично - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от заявителя пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

Чл. 45. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., предишен текст на чл. 45, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители.

(2) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник, попечител или от упълномощено от тях лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от родител, настойник или попечител пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

Чл. 46. Към заявлението се прилагат:

1. документ за платена държавна такса;
2. удостоверение за раждане за лица под 18 години;
3. предишни паспорти;
4. снимки по образец.

Чл. 47. За издаване на моряшки паспорти се представят и:

1. писмо-искане от собственика или наемателя на кораба, с което се удостоверява, че лицето е назначено на длъжност, стажува или е включено в екипажа на друго основание;
2. свидетелство за правоспособност за корабните длъжности, за които се изисква правоспособност.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г.) Условието и редът за издаване на служебни паспорти се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 47б. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Условието и редът за издаване на военни карти за самоличност и за обявяване на тяхната невалидност се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 48. (1) Паспортите се издават в срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението.

(2) Когато заявлението за издаване на паспорт е подадено в консулски или дипломатически представителства в чужбина, срокът за издаване е до 90 дни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Паспорт на дете, осиновено при условията на международно осиновяване, се издава в срок три дни от датата на подаване на заявлението.

Чл. 49. (1) (Доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Обявяват се за невалидни паспортите или заместващите ги документи на лица:

1. загубили българско гражданство;
2. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) заявили, че паспортът или заместващият го документ е

изгубен, откраднат или унищожен;

3. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) чийто паспорт или заместващ го документ е с изтекъл срок на валидност;

4. които имат промяна в личните данни, посочени в чл. 16, ал. 1 ;

5. които са починали.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Невалидността на документите по ал. 1 се обявява от органа, който ги е издал.

(3) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Лицата са длъжни да върнат паспортите си и заместващите ги документи на органа, който ги е издал, в тримесечен срок след изтичане на тяхната валидност или отпадане на основанието за тяхното издаване или ползване.

Глава четвърта

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МОТОРНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

Раздел I

Общи положения

Чл. 50. (1) Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., бр. 82 от 2009 г.) Свидетелството за управление на моторно превозно средство служи и като идентификационен документ за самоличност на български граждани на територията на Република България.

(3) Чужденците, притежаващи българско свидетелство за управление на моторно превозно средство, удостоверяват своята самоличност с документа за задгранично пътуване, с който са влезли в Република България, или с някои от документите, предвидени в чл. 59 .

Чл. 51. (1) Свидетелството за управление на моторно превозно средство се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(2) Срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство е 10 години, а на лица с физически недостатъци - до 5 години.

Чл. 52. Чуждестранно свидетелство за управление на моторно превозно средство не може да се използва за удостоверяване на самоличността по смисъла на чл. 50, ал. 2 .

Раздел II

Данни, съдържащи се в свидетелството за управление на моторно превозно средство

Чл. 53. (1) Свидетелството за управление на моторно превозно средство освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. наименование на населеното място от постоянния адрес;
4. подпис на притежателя;
5. номер на свидетелството;
6. дата на издаване на свидетелството;
7. място на издаване на свидетелството;
8. органа, издал свидетелството;
9. дата на изтичане на валидността на свидетелството;
10. категорията или категориите моторни превозни средства, за които е валидно свидетелството;
11. особени забележки (ограничителни условия за ползване на свидетелството);
12. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) емблема на образца на Европейската общност за свидетелство за управление на моторно превозно средство, съдържаща отличителния знак на Република България.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.).

Чл. 54. Данните, съдържащи се в чл. 53, ал. 1, т. 3, 7 и 8 , се изписват на български език и с английска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

Глава пета

БЪЛГАРСКИ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ, ИЗДАВАНИ

НА ПРЕБИВАВАЩИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧУЖДЕНЦИ (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Раздел I Общи положения

Чл. 55. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.)

(1) На всеки чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут при условията и по реда на Закона за убежището и бежанците, се издава български документ за самоличност.

(2) Всяко лице по ал. 1 е длъжно след навършване на 14-годишна възраст в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на документ за самоличност по чл. 14, ал. 1, т. 1, 2 и 3.

(3) На всеки чужденец, на когото е разрешено да пребивава в Република България при условията и по реда на Закона за чужденците в Република България за срок, по-голям от три месеца, се издава разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(4) На членовете на семейства на граждани на ЕС, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на членовете на семейства на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издава документ за пребиваване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.

(5) На граждани на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издава удостоверение за пребиваване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.

(6) На акредитираните в Република България служители на дипломатически или консулски представителства или на международни организации се издават карти, потвърждаващи техния статут.

Чл. 56. Разрешенията и отказите за пребиваване в Република България на чужденци се регламентират със закон.

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Чужденците, на които е разрешено пребиваване в Република България при условията и по реда на Закона за чужденците в Република България, се легитимират с национален документ за задгранично пътуване и

удостоверяват правото си на пребиваване с разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., бр. 52 от 2007 г.) Лица без гражданство и чужденците, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците, могат да удостоверяват самоличността си само с български документ за самоличност.

Чл. 58. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 52 от 2007 г.) Чужденец, пребиваващ на територията на Република България за срок до 3 месеца, удостоверява своята самоличност с документа за задгранично пътуване, с който е влязъл в страната.

Раздел II

Видове документи за самоличност на чужденци и документи за пребиваване

(Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 59. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 1999 г., бр. 54 от 2002 г., доп., бр. 29 от 2003 г., изм. и доп., бр. 29 от 2007 г., изм., бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.) (1) На пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност:

1. карта на бежанец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на лице със статут на бежанец със срок на валидност до 5 години;

2. карта на чужденец, получил убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на лице, на което е предоставено убежище със срок на валидност до 5 години;

3. карта на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен хуманитарен статут, със срок на валидност до три години;

4. временна карта на чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденци, чиито национални документи за самоличност са отнети в случаите, предвидени със закон;

5. удостоверение за пътуване зад граница на бежанец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен статут на бежанец със срок на валидност до 5 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на бежанец;

6. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставено убежище със срок на валидност до 5 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на чужденец, получил убежище;

7. удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен хуманитарен статут със срок на валидност до три години, но не по-голям от срока на валидност на картата на чужденец с хуманитарен статут;

8. удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденци, които имат статут на лице без гражданство и разрешено постоянно пребиваване на територията на Република България;

9. временно удостоверение за напускане на Република България - издава се от Министерството на външните работи.

(2) На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за пребиваване:

1. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

1а. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., в сила от 1.06.2011 г. относно изречение второ) разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 5 години; в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец, пребивавал като притежател на синя карта на ЕС, в полето "забележка" се отбелязва "бивш притежател на синя карта на ЕС";

2. разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи за срок в зависимост от валидността на националния документ за самоличност, с който лицето е влязло в Република България;

3. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване "член на семейство" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

4. разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване "член на семейство" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 10 години;

5. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с отбелязване "бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

6. разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с отбелязване "бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 10 години;

7. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., в сила от 1.06.2011 г.) разрешение за пребиваване тип "синя карта на ЕС" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя със "синя карта на ЕС", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;

8. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., в сила от 1.06.2011 г.) временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава - членка на ЕС, и на членовете на неговото семейство - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 90 дни;

9. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

10. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

11. (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година.

(3) На членовете на семейства на граждани на ЕС, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издават следните документи за пребиваване:

1. разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който е упражнил правото си на свободно придвижване, със забележка "карта, упражнил правото си на свободно придвижване" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

2. разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на ЕС, който е упражнил правото си на свободно придвижване, със забележка "карта, упражнил правото си на свободно придвижване" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 10 години.

(4) На гражданите на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, се издават следните удостоверения за пребиваване:

1. за продължително пребиваване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 5 години;

2. за постоянно пребиваване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 10 години.

(5) На служител в дипломатическо или консулско представителство или в международна организация, акредитиран в Република България, се издават следните видове карти от Министерството на външните работи със срок на валидност в зависимост от срока на акредитация:

1. дипломатическа карта;
2. консулска карта;
3. карта на административно-технически персонал;
4. карта на обслужващ персонал.

(6) Удостоверението за завръщане в Република България на чужденец се издава от дипломатическите и консулските представителства на лице без гражданство или на чужденец с предоставена закрила в Република България, изгубил в чужбина българския си личен документ по ал. 1, т. 3, 4, 7 и 8. Същият документ се издава и на чужденец по чл. 34, ал. 7 от Закона за убежището и бежанците, когато не притежава валидни национални документи за пътуване.

Чл. 60. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 52 от 2007 г., отм., бр. 82 от 2009 г.).

Чл. 60а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2002 г., отм., бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.).

Раздел III

Данни, съдържащи се в документите за самоличност на чужденци и в документите за пребиваване (Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм. и доп., бр. 29 от 2003 г., изм., бр. 52 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г.) (1) Документите за самоличност на чужденци по чл. 59, ал. 1, т. 1 - 4 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;

4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;
7. номер на документа;
8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа, издал документа;
11. номер на национален документ за задгранично пътуване;
12. други данни, предвидени със закон.

(2) Документите за самоличност на чужденци по чл. 59, ал. 1, т. 5 - 9 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. подпис на притежателя;
4. номер на документа;
5. дата на издаване;
6. дата на изтичане на валидността;
7. органа, издал документа;
8. други данни, предвидени със закон.

Чл. 61а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2 и 3 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. номер на документа;

4. адрес;
5. подпис на притежателя;
6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал документа;
9. номер на национален документ за задгранично пътуване;
10. други данни, предвидени в Регламент (ЕО) № 1030/2002.

(2) Документите за пребиваване по чл. 59, ал. 4 освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. адрес;
3. номер на документа;
4. подпис на притежателя;
5. дата и място на издаване;
6. дата на изтичане на валидността;
7. органа, издал документа.

(3) Документите за пребиваване по чл. 59, ал. 5 освен данните по чл. 16, ал. 1, т. 1, 2, 4 и 5 съдържат и следните данни:

1. снимка на притежателя;
2. подпис на притежателя;
3. номер на документа;
4. дата на издаване;
5. дата на изтичане на валидността;
6. органа, издал документа;
7. подписа на директора на държавен протокол;

8. дипломатическото или консулското представителство или международната организация, към която е акредитиран служителят;

9. дипломатическия ранг или длъжност.

(4) В документите за пребиваване се вписва адрес, като:

1. по чл. 59, ал. 2, т. 1 и 3 се вписва настоящият адрес;

2. по чл. 59, ал. 2, т. 2 и 4 се вписва постоянният адрес.

(5) В документите за пребиваване по чл. 59, ал. 2, т. 5 и 6, ал. 3 и 4 се вписва адресът в Република България, на който лицето пребивава.

Чл. 62. (1) (Предишен текст на чл. 62 - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Документ за самоличност на чужденец или документ за пребиваване се издава по заявление до съответния орган срещу представен национален документ за задгранично пътуване, с който лицето е влязло в страната.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 52 от 2007 г.) Предоставянето на документа по предходната алинея не се изисква от чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, когато е влязъл в страната без документи.

Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Заявлението за издаване на документ за самоличност на чужденец и разрешенията за пребиваване на чужденец освен съответните данни по чл. 18, ал. 2 и 4 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);

2. братя и сестри (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);

3. съпруг/съпруга (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец, бил/била ли е български гражданин и от кога до кога, местопребиваване в момента);

4. деца до 14 години (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

5. законен представител (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

6. указ на президента на Република България за промяна на гражданството;

7. адрес в чужбина;

8. занятие в чужбина;

9. документ за задгранично пътуване (серия, номер, дата, място на издаване и срок на валидност);

10. виза (вид, номер и дата на издаване, място на издаване и срок на пребиваване, посочен във визата);

11. дата и място на влизане в Република България;

12. цел на посещението в Република България;

13. основание, на което е разрешено пребиваване в Република България;

14. продължителност на пребиваването в Република България;

15. адрес в Република България (имена на собственика или ползвателя на жилището);

16. учрежденията, организациите и лицата, поемащи издръжката на лицето;

17. било ли е лицето български гражданин, от кога до кога и под какви имена;

18. придружаващи го лица под 14 години, вписани в паспорта, над които лицето има родителски или настойнически права (имена, гражданство, дата на раждане, място на раждане, адреси, персонални номера);

19. предишни пребивавания в Република България (кога, за какъв период, адреси);

20. други обстоятелства и документи, предвидени със закон.

Чл. 63а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут се издават и подменят от органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния адрес на лицето.

(2) В случаите, когато документът по ал. 1 е с изтекъл срок, повреден, унищожен, изгубен или откраднат, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нов.

(3) Заявлението за издаване на документи по ал. 1 се подава лично.

(4) Заявлението за издаване на документите по ал. 1 на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и в присъствието на родител, настойник или попечител, който полага подпис в заявлението.

(5) Заявлението за издаване на документите по ал. 1 на непълнолетни, настанени за отглеждане в специализирани институции, се подава лично и в присъствието на директора на специализираната институция, в която детето е настанено по съответния ред, само в случаите, при които детето е с неизвестни или починали родители или други законни

представители или на което не е назначен попечител, както и в случаите, при които към момента на навършване на 14-годишна възраст родителите или законните представители не са се явили, за да положат подпис в заявлението.

Чл. 63б. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) (1) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут се получава лично, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(2) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник или попечител, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(3) Картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут на непълнолетни, настанени в домове за деца, лишени от родителска грижа, се получава от директора на специализираната институция в случаите по чл. 63а, ал. 5.

Чл. 64. (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.).

Глава шеста

ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ С ДАННИ, СВЪРЗАНИ С БЪЛГАРСКИТЕ ЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

Раздел I

Създаване на информационните фондове и съхраняване на данни в тях

Чл. 65. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване, ползване и съхраняване на българските лични документи се създават и поддържат документални, картотечни и автоматизирани информационни фондове, съдържащи:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) данни от българските лични документи, заявленията за издаването им и биометрични данни;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) предишни значения на личните данни от българските лични документи и заявленията за издаването им;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) служебни (нелични) данни, свързани с българските лични документи.

(2) При създаването на автоматизираните информационни фондове по ал. 1 може да се използват и данни от други информационни фондове, регламентирани със закон.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) На основата на автоматизираните информационни фондове по ал. 1 се създава Национален автоматизиран информационен фонд за българските лични документи - "Национален регистър на българските лични документи".

Чл. 66. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Данните за наложените мерки за държавна принуда, свързани с българските лични документи, се съхраняват в отделен информационен фонд.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) В информационния фонд по ал. 1 се съхраняват и данни за наложени мерки за държавна принуда, свързани с документи за самоличност и с разрешенията за пребиваване на чужденци или пребиваването им в Република България.

Чл. 67. Автоматизираните информационни фондове по чл. 65 и 66 се съхраняват отделно и независимо от други автоматизирани информационни фондове, освен ако в закон е предвидено друго.

Чл. 68. Технологичните изисквания към създаването и съхраняването на информационните фондове се определят с акт на Министерския съвет.

Раздел II

Използване и защита на информационните фондове

Чл. 69. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Ведомствата, които издават българските лични документи, използват данните, съхранявани в информационните фондове за административно обслужване на населението.

(2) Допуска се използването на данни от информационните фондове по законоустановен ред при заплаха за националната сигурност, за разкриване, предотвратяване и пресичане на престъпления, както и при нарушения на обществения ред.

Чл. 70. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Данните от информационните фондове за българските лични документи с изключение на пръстовите отпечатъци, снети по реда на този закон, се предоставят на:

1. (доп. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) държавни органи и организации съобразно законоустановените им правомощия, както и на лица, на които е възложено със закон да изпълняват държавни функции;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) граждани, притежаващи български лични документи, само ако данните не засягат трети лица;

3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) юридически лица на основата на закон или с акт на съдебната власт.

(2) Предоставянето на данни на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Граждани, притежаващи български лични документи, имат право да получават информация, съхранявана във фондовете с данни, свързани с българските лични документи и отнасящи се до трети лица, само на основание на закон или с акт на съдебната власт.

(4) Данните по ал. 1, 2 и 3 се предоставят по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г.) Отказът за предоставяне на информация за данни от информационните фондове, регламентирани в този закон, може да се обжалва по реда, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 72. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За защита на данните, съхранявани в информационните фондове за българските лични документи от случайно или неразрешено унищожаване, както и при случайно загубване и неразрешен достъп, изменение или разпространение, се вземат специални осигурителни мерки в съответствие със Закона за защита на личните данни и с Конвенция № 108 на Съвета на Европа от 28.01.1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, съставена в Страсбург на 28 януари 1981 г., ратифицирана със закон (ДВ, бр. 56 от 2002 г.) (ДВ, бр. 26 от 2003 г.) по ред, утвърден от Министерския съвет.

Чл. 73. (1) Органите, физическите и юридическите лица, получили данни от информационните фондове, в случай на установена неточност в тях могат да поискат тяхната корекция от органа, който им ги е предоставил.

(2) Корекция на данните по ал. 1 се извършва от органа, имащ законова компетенция за тяхната достоверност.

Глава седма

МЕРКИ ЗА АДМИНИСТРАТИВНА ПРИНУДА

Раздел I

Принудителни административни мерки

Чл. 74. (1) Личните карти временно се отнемат при:

1. наложена мярка за неотклонение "задържане под стража";

2. настаняване в местата за изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода";

3. изтърпяване на административна мярка "задържане в поделенията на Министерството на вътрешните работи";

4. други случаи, определени в закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Отнетите лични карти се съхраняват от органа, който ги е отнел, до отпадане на мярката, като за това незабавно се уведомява писмено съответната структура на Министерството на вътрешните работи, издала документа.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Личната карта се връща на притежателя, когато отпаднат основанията за нейното отнемане.

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., бр. 82 от 2009 г.) Не се разрешава напускане на страната на:

1. лица, за които има достатъчно данни, че с пътуването си застрашават непосредствено сигурността на Република България;

2. (отм. - ДВ, бр. 67 от 1999 г., нова, бр. 45 от 2002 г.) лица, за които има достатъчно данни, че с пътуването си застрашават системата за защита на класифицираната информация, представляваща държавна тайна на Република България;

3. (изм. - ДВ, бр. 70 от 1999 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 82 от 2009 г.) лица, осъдени на лишаване от свобода до изтърпяване на наложеното им наказание, освен в случаите по чл. 66 и 70 от Наказателния кодекс;

4. (отм. - ДВ, бр. 55 от 2011 г.);

5. (доп. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., в сила от 30.04.2002 г., изм., бр. 29 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., обявена за противоконституционна от КС на РБ, бр. 32 от 2011 г.)

лицата, за които е поискана забрана по реда на чл. 182, ал. 2, т. 2, буква "а" и по чл. 221, ал. 6, т. 1, букви "а" и "б" от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ;

6. (нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г., обявена за противоконституционна от КС на РБ, бр. 32 от 2011 г.)

лица, които не изпълняват подлежащ на принудително изпълнение съдебен акт, по

силата на който са осъдени да заплатят парично задължение в големи размери към български физически и юридически лица или чуждестранни лица, освен ако представят надлежно обезпечение.

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., бр. 82 от 2009 г.) Може да не се разреши напускане на страната на:

1. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) лица, по отношение на които е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер, за което се предвижда лишаване от свобода до пет години, и на осъдени за такива престъпления, до изтърпяване на наложеното им наказание;

2. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.);

3. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., отм., бр. 82 от 2009 г.);

4. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.);

5. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., отм., бр. 82 от 2009 г.);

6. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., бр. 105 от 2006 г., отм., бр. 82 от 2009 г.);

7. (отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.);

8. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., отм., бр. 82 от 2009 г.);

9. (нова - ДВ, бр. 67 от 1999 г., доп., бр. 47 от 2009 г., в сила от 1.10.2009 г., бр. 82 от 2009 г., изм., бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.) малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители; при разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а от Семейния кодекс.

Чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Не се разрешава напускане на страната, не се издават паспорти и заместващи ги документи, а издадените се отнемат на ненавършили пълнолетие лица, за които са постъпили данни от български или чужд компетентен орган, че са били въввлечени или използвани за дейности по чл. 11 от Закона за закрила на детето.

(2) Мерките по ал. 1 са с цел закрила на детето и се прилагат за срок до две години от издаване на заповедта за прилагането им.

(3) По изключение, при доказани здравословни причини или други нетърпящи отлагане случаи, мерките по ал. 1 не се прилагат.

(4) Министърът на вътрешните работи, председателят на Държавната агенция за

закрила на детето и министърът на външните работи издават съвместна инструкция за прилагането на мерките по ал. 1.

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) На лицата, намиращи се извън Република България, с наложени принудителни административни мерки по чл. 75 или 76, или мерки по чл. 76а, се издава временен паспорт.

Чл. 78. (1) (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., предишен текст на чл. 78, бр. 45 от 2002 г.) Принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от министъра на вътрешните работи или от упълномощени от него длъжностни лица да упражняват правомощията по този раздел.

(2) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Принудителната административна мярка по чл. 75, т. 2 се прилага с мотивирана заповед на председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията или на ръководителите на службите за сигурност и на службите за обществен ред.

(3) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2005 г.) Мярката по чл. 76а се прилага с мотивирана заповед на министъра на вътрешните работи или на упълномощени от него длъжностни лица по предложение или след представяне на становище от председателя на Държавната агенция за закрила на детето.

Чл. 78а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) (1) Органът, издал акта, от който произтича основанието за прилагане на принудителната административна мярка, изпраща този акт по служебен път на органа, който е компетентен да я приложи или отмени.

(2) Принудителната административна мярка се прилага или отменя след получаване на акта по ал. 1.

Чл. 79. (1) (Предишен текст на чл. 79, доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 29 от 2003 г., бр. 30 от 2006 г.) Издаването на заповедите по чл. 78 и тяхното обжалване се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 82 от 2009 г.) При издаването на заповедите по чл. 75, не се прилагат разпоредбите на чл. 26 и чл. 35 от Административнопроцесуалния кодекс .

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм., бр. 30 от 2006 г.) Заповедите по ал. 2 подлежат на незабавно изпълнение и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс .

(4) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм., бр. 29 от 2003 г.) Жалбата срещу заповед по ал. 1 не спира изпълнението на заповедта.

Чл. 79а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Условието и редът за съхранението и унищожаването на преписките по прилагането на мерките по този раздел се определят с акт на министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция "Национална

сигурност" и председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията.

Раздел II

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 80. Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което:

1. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) използва подправени или чужди български лични документи, ако не подлежи на по-тежко наказание;
2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) отнеме, задържи без съгласие на притежателя, укрие или унищожи български личен документ на друго лице;
3. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) приеме или даде в залог или преотстъпи български личен документ;
4. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г.);
5. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица;
6. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г.);
7. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г.).

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., доп., бр. 29 от 2003 г., бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) (1) Наказва се с глоба от 20 до 150 лв. лице, което:

1. не подаде заявление за подмяна на българските си лични документи в срок до 30 дни при промяна в имената, единния граждански номер, пола, гражданството, постоянния адрес или при настъпили съществени и трайни изменения на образа;
2. не направи необходимото като родител, настойник или попечител за снабдяване с лична карта на лице, навършило 14-годишна възраст;
3. не подаде заявление за издаване на лична карта в срок до 30 дни, след като е заявил, че тя е повредена, унищожена, изгубена или открадната;
4. е навършило 18 години и не е подало заявление за издаване на лична карта;
5. не подаде заявление в срок до 30 дни за подмяна на личната карта след изтичане на нейната валидност;
6. не върне паспорта си или заместващия го документ на органа, който го е издал, в тримесечен срок след изтичане на неговата валидност или след отпадане на основанието за издаването или ползването му.

(2) Наказва се с глоба от 30 до 200 лв. лице, което:

1. е български гражданин и не обяви пред компетентните български органи придобиването на документи за самоличност, издадени от друга държава, в определения за това срок;

2. изгуби, повреди или унищожи български личен документ;

3. не е декларирало в тридневен срок изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ;

4. е декларирало български личен документ за повреден, унищожен, изгубен или откраднат и е установено, че продължава да го използва;

5. обяви неверни данни при подаване на заявление за издаване на български личен документ, ако не подлежи на по-тежко наказание по друг закон;

6. използва нередовни български лични документи;

7. попречи на упълномощените органи да извършат проверка за установяване на самоличността му.

(3) При повторно нарушение по ал. 2 наказанието е глоба от 50 до 300 лв.

(4) Дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина налагат и събират глобите, преизчислени в щатски долари, евро или в местна валута.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За маловажни нарушения на този закон се прилага разпоредбата на чл. 28 от Закона за административните нарушения и наказания или се налага глоба по квитанция до 20 лв. от упълномощените за това длъжностни лица.

Чл. 83. (Отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г.).

Чл. 84. (1) Нарушенията се установяват с актове, съставени от компетентни длъжностни лица, упълномощени от ръководителите на ведомствата по чл. 1, ал. 2 от този закон.

(2) Въз основа на съставените актове ръководителите на ведомствата по ал. 1 или упълномощените от тях длъжностни лица издават наказателни постановления.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г.) Установяването на нарушенията и издаването на наказателните постановления се извършват по реда, определен в Закона за административните нарушения и наказания, а обжалването им - по Административнопроцесуалния кодекс.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Документ за самоличност" е удостоверяващ документ, издаден от компетентните органи на Република България с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани.

2. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., бр. 82 от 2009 г.) "Нередовен български личен документ" е този, който:

а) не е издаден по реда на този закон и не съдържа данните, предвидени в него;

б) не е официално заверен от органа, който го е издал, когато това се изисква, или е издаден от лице или орган, които не са компетентни;

в) не позволява установяване самоличността на притежателя му по снимката;

г) има преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други;

д) има следи от подмяна на снимката, печатът е неясен или изображението на лицето на снимката не съвпада с действителния му образ;

е) е с липсващи страници или с прибавени нови;

ж) е с изтекъл срок на валидност;

з) е с несъответствия между данните в електронния носител на информация и визуалната част на документа;

и) е с недостъпен за четене електронен носител на информация поради увреждане.

3. "Постоянен адрес" е адресът в населено място на територията на Република България, където гражданинът е вписан в регистъра на населението.

4. "Настоящ адрес" може да бъде постоянният адрес или друг адрес, на който лицето живее.

5. "Парични задължения в големи размери" са тези, които надхвърлят 5000 лв.

6. "Трайни изменения в образа" са: възрастови изменения; изменения, предизвикани от заболявания, травми, хирургическа намеса и др., които не позволяват идентификация на лицето по снимка, направена преди настъпването им.

7. "Транслитерация" е процес на пресъздаване (трансформиране) на букви или срички

от един език в писмени знаци на друг език.

8. "Морски лица" са физически лица, които изпълняват длъжности на кораб или са включени в списъка на екипажа на някакво друго основание. "Морски лица" са и физическите лица, които на брега изпълняват длъжност, свързана с корабоплаването или контрола върху него.

9. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Машинночитаемите български лични документи" са документи, изготвени според изискванията на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО) за машинночитаеми пътнически документи DOC 9303.

10. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Визуална зона" в българските лични документи е зоната с лични данни за притежателя на документа, позволяваща визуалната им проверка без технически средства.

11. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Машинночитаема зона" в българските лични документи е зоната, позволяваща визуална и оптическа знакова проверка с технически средства според изискванията ISO1073-2 на Международната организация за стандартизация, с тип на шрифта на отпечатаните данни "OCR-B".

12. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказанието, наложено за същото по вид нарушение.

13. "Лични данни" означават всяка информация относно определено физическо лице.

14. "Автоматизирана обработка" - включва следните операции, извършвани изцяло или частично чрез машини: регистриране на данни, извършване на логически или аритметически операции по отношение на тези данни, тяхното изменение, изтриване, извадки или разпространение.

15. (Нова - ДВ, бр. 103 от 2004 г.) "Членове на семействата" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие деца.

16. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) "Биометрични данни" са изображението на лицето на гражданина и пръстовите му отпечатащи, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност.

17. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) "Вътрешни граници" са общите сухопътни граници на държавите членки, включително речните, границите по вътрешните езера, летищата на държавите - членки на Европейския съюз, за вътрешни полети, пристанищата за морски, речен и транспорт по вътрешните езера на държавите членки за редовни транспортни връзки.

18. (Нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) "Временен документ за пътуване" е този, който е издаден по реда, определен в българското законодателство, и дава право на лицето да се завърне в държавата, чийто гражданин е, в държавата на обичайното му местопребиваване или, по изключение, в друга държава, не съдържа преправки, зачертавания, добавки,

положените печати са ясни, срокът му на валидност не е изтекъл и данните в него позволяват потвърждаване на самоличността.

19. (Нова - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) "Лица, на които е възложено със закон да изпълняват държавни функции" са нотариусите и частните съдебни изпълнители.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи се издават с електронен носител на информация със записани биометрични данни при наличие на техническа възможност.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., бр. 82 от 2009 г.) Българските лични документи се изработват съгласно препоръките на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО) (Документ 9303), изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, изискванията на Регламент (ЕО) № 380/2008 на Съвета от 18 април 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1030/2002 относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ, L 115/1 от 29 април 2008 г.), изискванията на Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, изискванията на Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки, изискванията на Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ, L 142/1 от 6 юни 2009 г.), Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства, Конвенция № 108 за националните удостоверения за самоличност на моряците, приета в Женева на 13 май 1958 г., ратифицирана с указ на Държавния съвет (ДВ, бр. 93 от 1976 г.) (ДВ, бр. 33 от 1978 г.), и Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г., ратифицирана със закон (обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.; изм., бр. 30 от 1993 г.) (ДВ, бр. 88 от 1993 г.).

§ 3. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) Образците на българските лични документи се утвърждават с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, министъра на външните работи, министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната.

§ 4. (Доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г., изм., бр. 82 от 2009 г.) Образците на заявленията за издаване на български лични документи се утвърждават от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи и на министъра

на външните работи.

§ 5. Този закон отменя:

1. Указ № 2772 за паспортите и адресната регистрация на гражданите на Република България (обн., ДВ, бр. 100 от 1980 г.; изм., бр. 11 от 1998 г.).

2. Закона за задграничните паспорти (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 38 от 1989 г., бр. 7 от 1991 г.; попр., бр. 9 от 1991 г.; изм., бр. 11 от 1998 г.).

3. Закона за моряшките паспорти (ДВ, бр. 42 от 1994 г.).

§ 6. Член 102 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г. и бр. 70 от 1998 г.) се изменя така:

"Чл. 102. (1) На всеки военнослужещ на наборна военна служба се издава военна книжка, заверена от командира или началника на поделението. В нея се отразяват длъжността и званието му, както и други данни, посочени в уставите на въоръжените сили.

(2) Документите за самоличност, издадени по реда на Закона за българските документи за самоличност, се съхраняват в поделението, където военнослужещият отбива военната си служба."

§ 7. В чл. 11 от Закона за пребиваване на чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 93 от 1972 г.; изм., бр. 36 от 1979 г., бр. 17 от 1987 г., бр. 26 от 1988 г., бр. 53 от 1989 г., бр. 27 от 1994 г., бр. 120 от 1997 г. и бр. 11 от 1998 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 2 изречение второ се заличава.

2. В ал. 3 изразът "удостоверение за самоличност" се заменя с "карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец".

§ 8. До влизането в сила на Закона за българските документи за самоличност се прилага действащото в момента законодателство.

§ 9. Издадените документи за самоличност по действащото законодателство са валидни и се подменят в зависимост от вида им от момента на влизането в сила на този закон, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г.) паспорт на гражданин на Република България - с лична карта на гражданин на Република България в срок до 31 декември 2001 г.;

2. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) дипломатически паспорт, служебен паспорт, задграничен паспорт и моряшки паспорт на български гражданин - с дипломатически

паспорт, паспорт и моряшки паспорт на български гражданин в срок до 31 декември 2000 г.;

3. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г.) свидетелство за управление на моторно превозно средство - със свидетелство за управление на моторно превозно средство по този закон в срок до 31 декември 2001 г.;

4. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) пасаван (пътен лист) за завръщане в Република България, служебен пропуск, пътен лист за окончателно напускане на Република България на лица, освободени от българско гражданство - с временен паспорт за завръщане в Република България, граничен пропуск, временен паспорт за окончателно напускане на Република България в срок до 31 декември 2000 г.;

5. удостоверение за самоличност на чужденец, удостоверение за самоличност на бежанец, удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство, удостоверение за пътуване зад граница на бежанец - с карта на временно пребиваващ в Република България чужденец, карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец, карта на бежанец, временна карта на бежанец, удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство, удостоверение за пътуване зад граница на бежанец, удостоверение за напускане на Република България, временна карта на чужденец и стикер с българска виза в срок до две години.

§ 9а. (Нов - ДВ, бр. 108 от 2000 г.) Българските граждани, навършили 70-годишна възраст, подменят документите си за самоличност: паспорт на гражданин на Република България - с лична карта, и свидетелство за управление на моторно превозно средство, по собствено желание или при изтичане срока на валидност.

§ 9б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2002 г.) Всички документи за самоличност на чужденци, които са в процедура за предоставяне на бежански статут, или на бежанци, издадени до влизането в сила на Закона за убежището и бежанците, са валидни до изтичането на срока, за който са издадени.

§ 9в. (Нов - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) В случаите, предвидени в закона, електронната обработка и подаването на заявления и декларации по електронен път се прилага след създаване на техническите и организационните условия и програмните средства.

§ 10. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.) За издаване на български лични документи и за предоставяне на данни от информационните фондове се събират такси по ред и в размер, определени с акт на Министерския съвет.

§ 11. Законът влиза в сила от 1 април 1999 г.

§ 12. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 13. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 14. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 15. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 16. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 17. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 18. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., отм., бр. 113 от 1999 г.).

§ 19. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., доп., бр. 29 от 2003 г., в сила от 1.10.2003 г.) Заявленията за издаване на дипломатически и служебен паспорт се подават в Министерството на външните работи, където се извършва сверяване на данните от тях с данните от информационните фондове на ЕСГРАОН и се заверяват служебно за "потвърдени данни". Персонализираният паспорт се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 20. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 26 от 2010 г.) Заявленията за издаване на моряшки паспорти се подават в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, откъдето по служебен път се изпращат в съответната Столична дирекция на вътрешните работи или Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (СДВР/ОДМВР), в която заявителят се явява лично за снемане на биометрични данни. Заявителят може да не се явява лично за снемане на биометрични данни, ако няма промяна на името, единния граждански номер, пола, гражданството или не са настъпили съществени и трайни изменения на образа на лицето и са му снети необходимите биометрични данни до 59 месеца от датата на подаване на заявлението. Персонализираният паспорт се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 21. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.04.1999 г., доп., бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 82 от 2006 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 82 от 2009 г.) Заявленията за издаване на български лични документи на чужденци от органите на Министерството на вътрешните работи се подават в СДВР/ОДМВР и в дирекция "Миграция" по ред, утвърден от Министерския съвет. Персонализираният документ за самоличност се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 21а. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Срокът на валидност на личните карти с изтичащ срок на валидност през 2010 г. се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването личната карта е валиден идентификационен документ за самоличност само на територията на Република България. По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

§ 21б. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Срокът на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство с изтичащ срок на валидност през 2010 г. се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването свидетелството за управление на моторно превозно средство е валиден индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство само на територията на Република България. По искане на лицето ново свидетелство за управление на моторно превозно средство може

да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

§ 22. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г.) Параграфи 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21 от преходните и заключителните разпоредби на този закон влизат в сила от 1 април 1999 г.

§ 23. (Предишен § 12 - ДВ, бр. 67 от 1999 г., изм. и доп., бр. 54 от 2002 г., изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 82 от 2009 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на вътрешните работи, на министъра на външните работи, на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и председателя на Държавната агенция за бежанците.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за деноминация на лева

(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

.....

§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконовни нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

.....

§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на Закона за българските документи за самоличност

(ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 31.03.2003 г.)

§ 15. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, § 4, т. 1, буква "а", § 5, 6 и 14, които влизат в сила 6 месеца след обнародването му.

§ 16. Министерският съвет приема актовете по чл. 38, ал. 1, т. 2 и по чл. 47а и утвърждава образците на служебен паспорт и на заявление по реда на § 3 и 4 от преходните и заключителните разпоредби в срок 6 месеца от обнародването на закона.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за допълнение на Закона за българските документи за самоличност

(ДВ, бр. 71 от 2005 г., в сила от 31.10.2005 г.)

§ 3. В срок два месеца от обнародването на този закон в "Държавен вестник" министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи и председателят на Държавната агенция за закрила на детето издават инструкцията по чл. 76а, ал. 4.

§ 4. Законът влиза в сила два месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на Закона за българските документи за самоличност

(ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 82 от 2009 г.)

§ 25. (Отм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г.)

§ 26. Документите за самоличност, които са издадени преди влизането в сила на този закон, са валидни до изтичането на срока им.

.....

§ 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 82 от 2009 г.) Събираните такси от издаването на документи за самоличност, документи за пребиваване в Република България и за управление на моторно превозно средство постъпват по отделна сметка за чужди средства на Министерството на вътрешните работи и се ползват за:

1. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 82 от 2009 г.) погасяване на задължения към фирмите изпълнители във връзка с придобиване на активи или ползване на услуги, съгласно сключен договор, свързани с издаването на документите за самоличност, за пребиваване в Република България и за управление на моторно превозно средство;

2. покриване на разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за съответната година.

(2) Средствата, необходими за покриване на разходите по ал. 1, т. 2, се прехвърлят и разходват по бюджета на Министерството на вътрешните работи за съответната година.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Сметката по ал. 1 се открива от 31 октомври 2007 г. Приходите по ал. 1 постъпват по сметката от 1 юли 2009 г.

§ 29. Сметката по § 28 се закрива след погасяване на задълженията към фирмите изпълнители съгласно сключен договор, като салдото по сметката към датата на

закриването се прехвърля по бюджета на Министерството на вътрешните работи.

§ 30. Министерският съвет приема правилник за изменение и допълнение на правилника за издаване на българските документи за самоличност в срок три месеца от влизането в сила на този закон.

§ 31. Законът влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на:

1. параграфи 1, 2, 3, 5, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 и 17, които влизат в сила от 31 октомври 2007 г.;

2. параграф 4, който влиза в сила от 31 октомври 2007 г., с изключение на изискванията за снемане на пръстови отпечатащи, които влизат в сила от 28 юни 2009 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на

Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство

(ДВ, бр. 66 от 2008 г., в сила от 26.09.2008 г.)

.....

§ 15. За практическата организация и изпълнение на мерките по Програмата за защита, условията и реда за издаване на документите за самоличност на защитените лица и на служителите в Бюрото по защита с променени нови основни данни, за вида на издаваните документи, както и за срока за съхранение на създадените нови данни и издадените нови документи, както и за тяхното унищожаване, министърът на правосъдието, министърът на вътрешните работи и министърът на регионалното развитие и благоустройството издават съвместна инструкция в двумесечен срок от деня на обнародването на този закон.

.....

§ 18. Този закон влиза в сила два месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение на Закона за българските лични документи

(ДВ, бр. 26 от 2010 г.)

§ 5. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон се прекратява действието на принудителните административни мерки, приложени със заповеди на основание разпоредбите на отменените т. 2, 4, 5, 6, 7 и 8 на чл. 76.

§ 6. Разпоредбата на § 3 влиза в сила от 29 март 2010 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на Закона за електронния документ и електронния подпис

(ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.)

.....

§ 47. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г. и бр. 26 от 2010 г.) в чл. 18а се правят следните изменения:

.....

§ 54. Законът влиза в сила от 1 юли 2011 г. с изключение на разпоредбата на § 31 относно чл. 38, ал. 4, която влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на

Гражданския процесуален кодекс

(ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.)

.....

§ 24. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г. и бр. 26 от 2010 г.) в чл. 76, т. 9 думите "чл. 123, ал. 2" се заменят с "чл. 127а".

.....

§ 26. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 12, който влиза в сила от 1 януари 2011 г., и § 13, т. 2 и § 21, които влизат в сила от 18 юни 2011 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на

Закона за чужденците в Република България

(ДВ, бр. 9 от 2011 г.)

.....

§ 50. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г. и бр. 26 и 100 от 2010 г.) в чл. 59, ал. 2 се правят следните допълнения:

.....

§ 66. Параграф 18 относно чл. 24е, ал. 3, изречение второ, § 35, § 38, т. 1, буква "е" относно чл. 40, ал. 1, т. 11 и 12 и § 50, т. 1 (относно т. 1а, изречение второ) и т. 2 (относно т. 7 и 8) влизат в сила от 1 юни 2011 г.

ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА към Закона за изменение на Закона за българските лични документи

(ДВ, бр. 55 от 2011 г.)

§ 2. Прекратява се действието на принудителните административни мерки, приложени със заповеди на основание разпоредбата на отменената т. 4 на [чл. 75](#).